

РЕШЕНИЕ

№ 7743

гр. София, 09.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **4577** по описа за **2013** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от [фирма], против Решение от 25.02.2013 г., постановено по НАХД № 10506/2012 г. на Софийския районен съд, НО, 103^{-ти} състав. С решението е потвърдено издаденото от началника на Митница Столична Наказателно постановление № 60, от 23.04.2012 г., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 32 817, 77 лв., за нарушение по чл. 234а, ал. 1 от Закона за митниците и на основание чл. 226а, ал. 3, вр. чл. 233, ал. 4 ЗМ едновременно е присъдено, дружеството да заплати тяхната равностойност – 32 817, 77 лв.

В касационната жалба се излагат подробни доводи за неправилност на решението, съставляващо касационно основание, по смисъла на чл 348, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1 НПК. Твърди се, дружеството – касатор да не е знаело, че митническият режим за процесните стоки, към момента на доставката не е бил приключен, съответно, че обратното не е доказано по време на производството пред СРС. Иска се отмяна на решението и на наказателното постановление.

Пред касационния съд [фирма] не е представлявано. Представено е писмено становище от упълномощен адвокат.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва касационната жалба и представя писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. К. съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания, преценявайки решението като правилно.

Касационната жалба е неоснователна.

В хода на въззивното съдебно производство са установени следните фактически обстоятелства, по които страните не спорят.

На 05.09.2011 г. на митнически пункт „К.“, с ЕАД № Т1 № 11BG00580404900569 е оформен митнически режим „вътрешен транзит“, за дървесни плочи /ламинатни панели MDF, с дължина 1 380 мм, ширина 193 мм, дебелина 7 мм, общо 1 400 бр. Панели, с обща площ 3 355,88 кв.м, с обща маса нето 21 778 кг, с обща маса бруто 22 528 кг., на обща стойност 16779,45 евро. Като получаващо митническо учреждение е посочено МБ – С. - Запад, като получател на транзитните стоки [фирма], като изпращач - швейцарският оператор „К. S.“ AG (К. швайц), като отговорно лице по транзитната операция - [фирма] и като превозвач - босненското дружество „Г. Т.“. Стоките били превозвани с товарен

Автомобил, рег. № O50T410/O50T411, товарният отсек на който бил обезпечен с 1 бр. автоматична митническа пломба № CA0724351. На 07.09.2011 г., вместо стоките да бъдат представените пред МБ - С. - Запад за приключване на задействаната транзитна операция, на същата дата са доставени директно в складовете на магазин „П.“ – С., където били разтоварени, видно от

положения печат в ЕАД, след което са пуснати в обръщение. Едва на 18.11.2011 г. упълномощено лице от [фирма] - пълномощник на [фирма] подало митнически манифест за стоките. АНО е приел, че така [фирма], като получател на стоките не е изпълнило задължението си по чл. 96, § 2 от Регламент /Е./ 2913/92 г. на Съвета, от 12.10.1992 г. и по чл. 102, ал. 2 от Закона за митниците, да ги представи в непроменено състояние в получаващото митническо учреждение в определения срок и при спазване на мерките, взети от митническите органи за тяхното идентифициране. С това деяние е осъществило

състава на нарушението по чл. 234а, ал. 1 ЗМ.

Въззивният съд е проверил фактическите констатации, изложени в акта и в НП, обсъдил е в решението показанията на разпитаните свидетели, както и всички, противопоставени от дружеството – жалбоподател възражения. Приел е, че отговорността на дружеството е ангажирана законосъобразно и в съответствие със санкционната норма.

Настоящият състав на касационния съд намира, че обжалваното решение е правилно и не са налице касационни основания за отмяната му.

Разпоредбата на чл. 102, ал. 2 ЗМ задължава получателя на стоки („П.“), които са поставени под митнически режим (в случая - „ транзит” – чл. 97 ЗМ), на собствено основание и независимо от задълженията на отговорното лице по същия режим, щом приема стоките и знае, че са под режим „транзит”, да ги представи в непроменено състояние в получаващото митническо учреждение (МБ – С. – запад, при Митница Столична), в определения срок и при спазване на мерките, взети от митническите органи за тяхното идентифициране. На 07.09.2011 г. стоките са доставени директно в складовете на магазин „П.” – С., където били разтоварени, след което са пуснати в обръщение. Едва на 18.11.2011 г., т.е. след като стоките са пуснати в продажба бил подаден митнически манифест за тях, от страна на пълномощник на дружеството – жалбоподател. Непредставянето на стоките в непроменено състояние (преди пускането им в продажба) е пречило законосъобразното (чл. 98 ЗМ) приключване на режима „транзит”. Това деяние представлява отклоняване на стоки, на които е даден митнически режим, без преди това да са изпълнени установените в нормативните актове или определените от митническите органи условия, по смисъла на санкционната норма на чл. 234а, ал. 1 ЗМ.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивния съд, за това, че дружеството – касатор е знаело, към момента на разтоварване на стоките, че същите са под митнически режим „транзит”. Налице са данни за трайно поддържани търговски взаимоотношения между „П.” – Б. и фирмата - изпращач „К. Ш.”, както и данни за това, че „П.” е възложило на [фирма] представителство пред митническите органи (чл. 18 ЗМ). С други думи, не се касае за инцидентна доставка и във всички случаи незнанието на задълженията, който му вменява ал. 2 на чл. 102 ЗМ, освен че не е достоверно, не оправдава [фирма].

К. съд не споделя поддържаните и в настоящото производство доводи, че митническият орган е следвало да санкционира „К. Ш.” или босненската фирма – превозвач на стоките, но не [фирма], което се оказало удобно, защото това дружество е местно лице. Както се каза, отговорността за [фирма], по чл. 102, ал. 2 ЗМ е отделно и независимо от отговорността на титуляра на режима „транзит” – ал. 1. Обстоятелството, дали е ангажирана или не отговорност на титуляра е без правно значение за законосъобразното ангажиране на такава за получателя на стоката. Съществуването на разпоредбата на ал. 2, чл. 102 ЗМ е именно с цел максималното обезпечаване на митническия контрол.

При издаването на процесните АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, установени в ЗАНН. Административнонаказателното обвинение следва да бъде прието за доказано. Като е достигнал до същите изводи, въззивният съд е постановил правилно решение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София-град, V^{ти} касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.02.2013 г., постановено по НАХД № 10506/2012 г. на Софийския районен съд, НО, 103^{-ти} състав.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....

ЧЛЕНОВЕ:

1.....

2.....